

I. N. I.

PROOEMIVM.

Deo in primis scientiarum impediunt incrementum, significatio verborum diuersa, & falsa ratiocinatio. Illa enim efficitur, ut quidam aliam longe rem per idem verbum intelligant, quam is, qui veritatem quandam proposuit. Acerreme hinc s̄epenumero inter se disputant, & de eadem re agere videntur, cum tamen, si quilibet animi sui sensa rite explicet, uterque sub eodem tantum verbo diuerla exhibeat.

Vsu id venire solet in iis præcipue rebus, quæ non ita obuiæ sunt, & nomen ab aliis, similitudinem quandam habentibus, adquirunt. Hinc tum alias, tum maxime in naturalium rerum scientia orta sunt maxima dissidia, quæ tamen tanta non sunt, si rem ipsam respiciamus.

4 DISSERTATIO INAVGURALIS CHIMICO-MEDICA

Quanquam vero eadem veritas aliis tantum verbis, aliaque via eruatur & doceatur, damnum tamen haud leue inde consurgit. Eodem enim labore, quo inuenta iam ac recte se habentia, denuo alia via, vel potius aliis verbis inuenire sustinent, progressus fecissent longe maiores, si ex his ad inquirendum vterius processissent.

Hoc impedimento alterum, falsa nempe rationatio, longe maius existit, cum non solum progressus in scientia fiat nullus, sed etiam præterea falsis illa conspurcetur adsertis, quibus, paucioribus quoque, admissis, infiniti errores nascuntur. Frequentius hoc fieri solet, si ex aliis scientiis quædam haud rite intellecta applicare contentur, vel alias quoque recte se habentia sinistre adhibeant.

Eadem impedimenta fecere, quo minus medicina & naturalis scientia ad eum perfectionis gradum peruerent, quem habere possent. Chimiam enim clauem rerum naturalium alteram negligunt plerique, eiusque artis terminis significationem alienam affingunt, vnde, rationes etiam falsæ ut sequantur, necesse est.

²⁰⁰ Vtique quidem scientiæ magnam lucem attulit mathesis conuenienter applicata, nisi autem chimia in auxilium simul vocetur, multa obscura permanent, imo

lmo plane i
dant, princ
nis inaugu
Faxit zter
queniant!

Principia
vel cogn
cta iam tant
tem haud fa
quibus res na
tates & opera
nimurum ex
enim a struc
tinent scienti

Genera

ralium princ
neratim con
scitur, quod
impenetrabil
quod ob has
variam figur
Hanc materi
signare, qua
experimenti

Minime
rebus natura

imo plane intelligi nequeunt. Hæc ut clariora euadant, principiorum chimicorum doctrinam speciminiis inauguralis loco perspicue proponere conabimus. Faxit æternum Numen, ut feliciter omnia cedant, & cueniant!

§. I.

Principia chimica alias diuiduntur, quod sint vel effendi, vel cognoscendi, vel curandi. Effendi principia illis dicta iam tantum considerabimus, reliquorum vero mentionem haud faciemus. Sunt autem eiusmodi principia, e quibus res naturales constant, eorumque natura, proprietates & operationes deriuari & explicari possunt; quatenus nimirum ex mixtura partium minimarum proueniunt, quæ enim a structura dependent, non ad chimiam, sed alias pertinent scientias.

§. II.

Generatim enim omnibus consentientibus rerum naturalium principia interna sunt materia & forma. Materia si generatim consideretur, ex proprietatibus communibus cognoscitur, quod nimirum sit extensa, diuisibilis, figura gaudens, impenetrabilis & ad motum habilis. Facile autem patet, quod ob has proprietates materia varietatem recipiat, cum variam figuram, magnitudinem & motum habere queat. Hanc materiæ varietatem non tam pro lubitu fingere & assignare, quam potius cum chimicis inquirere, & mediantibus experimentis atque ratiociniis firmis eruere debemus.

§. III.

Minime eiusdem, sed diversæ conditionis materiam in rebus naturalibus hærere, cum oculis ob nimiam subtilitatem